

Enfortir lligams

La presència del Consell Social en l'estructura universitària és positiva a partir del moment en què hom és conscient del seu pes a l'hora de prendre decisions claus per al futur de la institució. I també com a conseqüència de la condició d'òrgan que representa la societat, diferents estaments, diversos punts de vista. Però el Consell Social, sobretot, és percebut com un aliat. La Universitat de Girona, des dels seus inicis, ha comptat amb un actiu d'una importància capital. Hem remat tots en la mateixa direcció. I els presidents del Consell, des de la figura històrica de Jaume Casademont a les sòlides actuacions de Salvador Carrera i Albert Bou, han destacat justament per aquesta empatia, per la convicció que, tant en moments d'efervescència com en instants de dubte, el paper que calia jugar era el de la col·laboració. Crítica, quan tocava, però sempre solidària, convençuts que una Universitat com la nostra necessita del suport explícit de l'entorn on s'arrela, simbolitzat pel Consell Social.

No cal recalcar que ens trobem davant d'una cruïlla determinant en el món universitari. Tant pel que fa a la disminució del finançament públic per a la docència universitària, com a la davallada dels recursos per a la recerca. Sense comptar amb les dificultats dels estudiants per accedir a la universitat o les dificultats dels parcs científics per poder fer front als compromisos d'inversió. Tot això existeix i hem de conivir-hi, no pas sense lluitar en reivindicació del que sempre pensem que és bàsic: la consideració de la Universitat com un servei públic i l'obligació de la Universitat de ser punta de llança en el procés de recuperació no solament econòmica sinó moral del conjunt de la societat. Motor de progrés i també far de civilitat.

Al mateix temps, però, i malgrat la situació, la Universitat de Girona reforça la seva posició en el sistema universitari català, amb molts punts a favor que ens permeten ser optimistes. Augmenta la consideració en els rànquings, es consoliden les fortaleses d'investigació i les aliances internacionals. Es renoven les propostes pedagògiques, incrementa cada curs el nombre d'estudiants i s'intensifica la relació amb el territori. La Universitat de Girona és un agent decisiu en el conjunt de les terres gironines i del país. Una Universitat de mida mitjana que

■ Dra. Anna M. Geli, rectora, i Dra. Rosa Núria Aleixandre, presidenta del Consell Social.

acull professorat i estudiants d'arreu, que té presència institucional i lideratge intel·lectual de primer ordre i que manté vies fluïdes de comunicació i d'intercanvi amb la societat.

Tot plegat es el resultat de vint anys de treball conjunt, perquè el Consell Social, com deia abans, ha sabut, des de sempre, batallar en el mateix front que el professorat, els estudiants i el personal d'administració i serveis. Perquè tots sentim com a nostra la UdG i perquè tots sabem que té un paper rellevant en el progrés social i econòmic de les persones, les institucions i el desenvolupament de les comarques gironines i de Catalunya.

Vull agrair la tasca realitzada pel Sr. Albert Bou al front del Consell Social i la seva atenció i dedicació a la Universitat de Girona durant tots aquests anys, i em plau saludar l'arribada de la Dra. Rosa Núria Aleixandre, la primera dona que ocupa el càrrec, amb la convicció que la seva presidència enfortirà encara més el lligam entre la Universitat i la societat, ara més imprescindible que mai.

Anna M. Geli de Ciurana
Rectora de la UdG